

milie, der giver ham en Arv paa 100 000 Kr. eller lidt mere eller mindre, har den frie og lette Adgang til Erhverv, han staar foran i Konkurrencen. Men det Menneske, der fødes i en fattig Familie, hvor han faar Nul Kroner og Nul Øre i Arv, og som saa maaske faar en daarlig Uddannelse, er paa Forhaand trængt tilbage. Altsaa, der er ingen lige og let Adgang til Erhverv for alle Samfundets Borgere.

Jeg føler Trang til at understrege dette, for det ærede Medlems Paastand rummer i Virkeligheden hele Venstres Grundopfattelse. Man gaar ud og siger til Folk: Ja, men vi er jo alle lige under Frikonkurrencens Samfund. Men det er Usandhed, for vi er i allerhøjeste Grad ulige. Er det Lighed i Konkurrencen, at f. Eks. de 70 000 Gaardmænd har deres Gaarde, medens der er Titusinder, som sukker efter at faa en Smule Jord? Det er aldeles ikke Lighed i Konkurrencen, ikke lige og let Adgang til Erhverv, den ene har Adgang til den Gaard, han har arvet, og den anden har Adgang til maaske at blive fattig hele Livet igennem. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup ler og ryster paa Hovedet, naa, ja, det glæder mig overordentlig, at jeg kan faa en Diskussion med det ærede Medlem paa dette Punkt, for jeg forstaar ikke andet end, at det, jeg siger, er rigtigt. Forholdet er det, at der er ingen fri Konkurrence, det er Kærnepunktet, thi den rige staar mange Hestelængder forud for den fattige. Hvad vil det sige, at der er lige og let Adgang til Erhverv i dette Land? Der gaar i dette Øjeblik ifølge Statistikken 50 000 arbejdsløse — og rimeligvis er der flere, end Statistikken oplyser —, er der lige og let Adgang for dem til Erhverv? Ja, der er let Adgang for dem til at sulte, og det er muligvis i sidste Instans den eneste Adgang, de har. Men her kommer Venstremændene og siger, at vi er alle lige, nej, der er Fattigdom og absolut Besiddelsesløshed, Arbejdsløshed, Savn og Nød paa den ene Side og Storbesiddelse paa den anden Side.

Saaledes er Samfundet bevisligt i Dag, og denne Kendsgerning kan man ikke tilsløre ved alle Haande smukke Talemaader. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Udtalelser er kun Sprogblomster, som kan passe udmærket til et Højskolemøde, et lille hyggeligt Vennemøde, men de rummer ingen økonomisk Sandhed. Det er netop Frygten for den økonomiske Lighed, der dikterer Venstre Angrebene mod de samfundsmæssige Indgreb, det er den, som dikterer Partiet Kampen mod Socialismen. Vi vil nemlig økonomisk Lighed, men de andre vil den ubetingede, den dybe økonomiske Ulighed

og Ufrihed. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen udtalte videre, at trods alt, hvad man vilde sige imod det nuværende Samfund, var der dog en Rigdom, og dette Ord „Rigdom“ blev det ærede Medlem ved at dvæle ved. Nu er det jo af ærede foregaaende Talere sagt, at man skulde ikke tale højt om Rigdom nu til Dags, og jeg er saa fuldstændig enig med dem, thi hvor ligger Samfundets Rigdom, naar man ser sig om i Verden? Hører man om andet end Nød og Sukke og Klager over Følgerne af Verdenskrigen? Hører man om andet herhjemme, i Tyskland, i Frankrig, i England, i Amerika, i Rusland, i hele den vide Verden? Hører man om andet end om Nød og Elendighed, Sygdom og Sult og Bønraab om at komme til Hjælp, forgæves Bønraab? Og saa staar Venstres ærede Ordfører her og taler om den store Rigdom, der præger Samfundet! Jeg forstaar ikke den Rigdom. Det er Fattigdom og Nød og Elendighed, som er fremkaldt af det kapitalistiske Samfund, det er det, der præger Samfundet i dette Øjeblik.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem Hr. Fraenkel. Han er jo en meget klog Mand, for han stempler andre som nogle store Vrøvlhoveder, som næsten hverken kan læse eller skrive; jeg fik Indtryk af, at det ærede Medlem stod overfor nogle fuldstændige Analfabeter. Men lad os se paa det ærede Medlem Hr. Fraenkels Udtalelser. Han fremsatte et Paradoks, og i et Paradoks ser man som et Lynglimt det, som skjules i mange og alvorlige Samtaler. Paradokset er det uvilkaarlige Udbrud, det kommer lige fra Sjælens Dyb. Lad os da se paa det ærede Medlem Hr. Fraenkels Lynglimt dog uden efterfølgende Torden. Det ærede Medlem sagde: Hvis jeg var Vor Herre i 5 Minutter, vilde jeg standse den tekniske Udvikling i 500 Aar. Det er dog en frygtelig Falliterklæring! Er det en Samfundsoptatelse at ville standse den tekniske Udvikling i 500 Aar? Det ærede Medlem Hr. Fraenkel afslører jo sig selv som en Sultens Ridder! Det ærede Medlem vil standse den tekniske Udvikling af Frygt for de Varer, som den vælter ud over Menneskene. Det ærede Medlem ved jo som den fornuftige Økonom, han selv giver sig ud for at være, at naar Samfundet er rigt paa Varer, skal de enkelte Mennesker ogsaa være rige, saa kan vi forkorte Arbejdstiden, saa blomstrer kort sagt Velstanden, men det ærede Medlem skælver og ryster og nævner Vorherre i Forbindelse med sit Paradoks, og efter at han har fremsat sit Paradoks, vil han bede Vor Herre i Himlen....